

Géczi János

Angyalhullás

Mintha a szórás lenne a tenger dolga,
vizet permetez a tamariszkuszokra:
akiket átjárt egészében a fény,
állnak a félfény szkafanderében.

Pirovác amúgy ódon és szomorú
a mozgóképen, nyolcszáz év múlva
a kutyák a múlt utcasarkán fosnak,
s a főtér kövére hull az angyalhulla.

A bűze kábít és egészen édes.
Hogy mennyi, de mennyi féle az éden,
tudják, de nem mondják a visszatértek,
elmondásra a szókincs szegényes.

Még annyit, hogy lóg a gomolyfelhők bele.
s ki majd a moziból jön, az találkozott
a múlttal. Ott kánikula. Itt hőség.
Itt várakozás az útra és az első szemtanúra.

A bestiáriumról

Ahogy nézem a vizet Pirovácnál,
egyre több lesz a megíratlan jelen.
A szélelhajtó küszök egybegyűlnek,
mint bűzlő hiénában a kegyelem,
de kiadnak-e az Egészből egy szeletet?
Megérte-e várni a Hadjáratot
Pirovácnál, ha ím, a test elapad,
a tengert nézni marad csak ereje,
s felvázolni a Bestiáriumot?
Úgy halok meg, hogy nem leszek
öreg, jó munkát ad az apróságok
összeszedése, mit a tenger elém
hord, s adja a feladatot, darabra
a darab, részlet a részre. A lélek
a labirintusából elszökik olykor,
a kijáratát megtalálta, pitvart

és kamrát, ott hagy csapot-papot,
 hogy csak, mint ki fényre ér, a maga
 kis hallelujáját harsanva elkiáltsa,
 és további ügyeken munkálkodik.

A könnyező képmás

Ugyanúgy. Minden ugyanaz. Semmi sincs.
 A várakozás alatt felépül a város,
 hárs nő a suhánctól, a gall apródból
 bormérési joggal bíró korcsmáros.
 A tenger üres képernyőjét nézi,
 várja, mikor kezdődik meg az adás.
 Sercegés, zúgás, mormogás, pattogás,
 mindez emlékeztet arra, amiként
Grieß szórnak a páncéljára: bajor lovag,
 kereszties, aki éppen a jövőjét
 kóstálja a szélcsendes Pirovácban.
 Ókumlálja a tengerkép nagy ekránt,
 várja, hogy beússzon a királyi gálya,
 induljon keletre a harcosokkal,
 a történeteit önmaga után
 hagyva a macskahúgy marta mólón,
 a túlélő készletét. Áldásosztást
 víz alapfelszerelésként, és
 magától lobogó daliás zászlót,
 test helyére állt könnyező képmást.

Értékes (Köszönet) (szívesen)

Értékes